

Músaïos

Fragmenta DK 2 B

Theogonie

B 4 = Kléméns Alexandrijský, Stromata VI, 5, 5-6

A tak jako Músaïos píše:

Umění stojí vždy o mnoho výše než tělesná síla;

Homér říká:

Důvtipem o mnoho víc než silou drvoštěp svede. (cfr. *Ill.* XXIII,315)

B 5 = Kléméns Alexandrijský, Stromata VI, 5, 7-8 (př. M. Šedina, O. vaňorný)

Músaïos vytvořil také tyto verše:

Tak jako na stromech listy ze země čerpají život,
jedny na stromě rostou, jiné však mezitím vadnou,
podobně na kmeni lidského rodu všechno se točí.

Homér je přepisuje takto:

Listí – to sráží vítr – však nové vyráží zase
v lesích rostoucích bujně, když jarní doba se blíží,
podobně lidský rod – ten vzniká, jiný zas mizí. (*Ill.* VI, 147-149)

B 6 = Kléméns Alexandrijský, Stromata VI, 25, 2 (př. Miroslav Šedina)

Uloupené spisy jiných vydávají totiž za své vlastní dílo, jako to učinil například Eugamón z Kyrény s celou Músaïovou knihou *O Thesprótech*.

B 7 = Kléméns Alexandrijský, Stromata VI, 26, 3 (př. M. Šedina)

Hésiodos pak své verše o Melampovi:

Je dobré zjistit, co bohové lidem za úděl dali,
umět s jistotou určit, kdo šlechtic je a kdo bídák, (Hésiodos, fr. 273

Merkelbach-West)

jakož i to, co následuje, převzal doslova od básníka Músaia.

B 10 = Pausaniás, Cesta po Řecku I,14,3

Podle písní Músaiových, jsou-li vskutku Músaiovy, byl Triptolemos synem Ókeana a Země.

B 11 = Pausaniás, Cesta po Řecku X,5,6

Řekové mají epos jménem *Eumolpia*, tyto verše přisuzují Músaiovi, synovi Antioféma.

V nich se říká, že věštírna [v Delfách] byla společná Poseidónovi a Zemi (*Gé*), a že bohyně věštila sama, zatímco Poseidón měl vykladače věštev Pyrkóna. Verše říkají:

Ihned pak Chthonié řekla svůj moudrý věštecký výrok,
spolu promluvil Pyrkón, sluha proslulého Zemětrasa.

B 14 /4 = Aristotelés, *Metaphysica* XII,6; 1071b25

Je přece možné, že něco může být, avšak ještě není. Toto by ovšem bylo nemožné podle řečí theologů, podle nichž [vše?, svět?] vzniká z noci, i podle fyziků, kteří tvrdí, že všechny věci byly pospolu. Vždyť jak by se to pohybovalo, kdyby nebyla nějaká příčina uskutečnění?

Hymnus na Démétér

B 20 = Pausaniás, Cesta po Řecku IV,1,5

V této krajině vládli Lelegův syn Polykaón a Messéné, Polykaónova žena. K této Messéné přišel eleúsinský Kaukón, syn Kelainův a vnuk Flya, podle athénské pověsti potomka bohyně Země, a přinesl znalost mystérií Velikých bohyň. Shodně to hlásá i hymnus, který na Démétrinu počest složil pro Lykomovce Músaioi.

Věštby

B 20a = Hérodotos, *Dějiny* VII,6 (př. J. Šonka)

Aleudovci [thessalští králové] ... přišli [do Sús] s Athéňanem Onomakritem, který byl věštcem a pořadatelem věštev Músaiových, přičemž ponechali stranou nepřátelství, které proti němu měli. Onomakrita totiž vypudil z Athén Hipparchos, syn Peisistratův, protože ho Lasos z Hermiony přistihl, že vpašoval mezi věštby Músaiovy předpověď, podle které měly v moři zmizet ostrovy, které jsou v blízkosti Lémnu. Proto ho Hipparchos vyhnal, ačkoliv předtím jeho služeb často používal.

[V Súsách Onomakritos věstil příznivě Peršanům.]

B 21 = Hérodotos, Dějiny VIII,96

[Po bitvě u Salamíny] však západní vítr zanesl množství lodních trosek k Attice, k pobřeží zvanému Kólias. Tak se vyplnily i všechny ostatní věštby o námořní bitvě, které Bakis a Músaíos pronesli.

B 22 = Pausaniás, Cesta po Řecku X,9,11

Athéňané svorně prohlašují, že pohromu u Kozích říček utrpěli neprávem. Byli totiž zrazeni podplacenými vojevůdci; byli to Týdeus a Adeimantos, kteří přijali dary od Lýsandra. Na důkaz toho předkládají verše z věštek Sibylliných... Z prorockých slov Músaiových pak připomínají ještě další:

Postihne athénské řady déšť prudký, divoká bouře,
špatností vojevůdců, však zbývá jakási vzpruha,
[†] město, než splatí svou vinu.